

В село

Михайло Драй-Хмара

Блискучий сніг, колючий вітер,
Гудуть натягнуті дроти.
Шляхів нема, немов хто витер,
І важко проти вітру йти.

Навколо снігова пустеля,
Холодна осяйна краса,
А зверху віковична стеля –
Чужі й порожні небеса.

А де ж ті стріхи кострубаті? –
Скрізь кучергани намело,
І ні однісінької хати –
Неначе згинуло село.

За революцію вмирало,
Терпіло війни, голод, мор,
І от для нас – рятунок рало,
Для нього – страта і розор.

За кучерганом за високим
Он Ленін із ясным чолом:
— Ось тут, ось тут воно, під боком
Курою замело кругом...

І знову грузько я ступаю,
А в очі пилом сніговій...
О серце, серце, бийсь до краю,
Поки хоч крапля є надій!

Замети розтопи сльозами,
Огнем палючим розпали,
Або вже розірвись з нестями,
Розвійсь, як пригорща золи!

Блискучий сніг, колючий вітер,
Думки – натягнуті дроти.

Шляхів нема, немов хто витер, —
А треба йти!